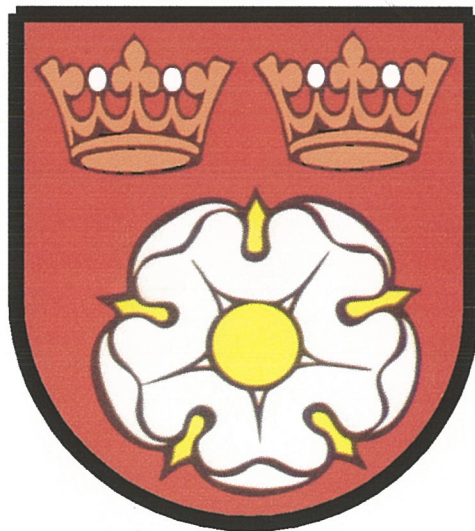

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO
GMINY PIERZCHNICA

PODSTAWY POLITYKI PRZESTRZENNEJ GMINY
I KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA
PRZESTRZENNEGO

Wykonawca:

**EPRD Biuro Polityki Gospodarczej
i Rozwoju Regionalnego**

25-604 Kielce, ul. Szkolna 36 A
tel. 345 32 71 do 74 ; fax: 345 25 87
e-mail: eprd@pro.onet.pl
www.eprd.org.pl

Kierownik zespołu autorów:

dr inż. arch. Zbigniew Kamiński – upr. urb. nr 901/89

A handwritten signature in black ink, consisting of a stylized 'Z' followed by a long horizontal stroke that ends in a small upward-pointing arrowhead.

STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY PIERZCHNICA WOJEWÓDZTWO ŚWIĘTOKRZYSKIE USTALENIA

PODSTAWY POLITYKI PRZESTRZENNEJ GMINY I KIERUNKI ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO

Wprowadzenie

Niniejsze opracowanie przedstawia ustalenia Studium Uwarunkowań i Kierunków zagospodarowania Przestrzennego Gminy Pierzchnica. Opracowanie to ma formę koncepcji strategii przestrzennego zagospodarowania gminy Pierzchnica. Jego integralną częścią jest opracowana wcześniej Diagnoza, w której zawarte zostały elementy uwarunkowań rozwojowych gminy.

Opracowanie zawiera następujące główne części:

- Wizję przyszłości gminy
- Strategiczne cele i kierunki rozwoju
- Kierunki zagospodarowania przestrzennego

„Wizja przyszłości gminy” przedstawia perspektywiczny obraz gminy, w którym wyrażone zostały aspiracje Władz Gminy umotywowane istniejącymi szerokimi uwarunkowaniami.

„Cele rozwoju” przedstawiają strategiczne cele i priorytety rozwoju.

„Kierunki zagospodarowania przestrzennego” przedstawiają rozwinięcie określonych wcześniej celów rozwoju, poprzez przedłożone propozycje dotyczące określonego zagospodarowania konkretnych obszarów. Uzupełnieniem tej części opracowania są przedstawione Karty Miejscowych Planów Zagospodarowania Przestrzennego.

Ustalenia Studium zostały ponadto przedstawione na rysunku.

I. Wizja przyszłości gminy

Podstawą nakreślenia wizji przyszłości gminy Pierzchnica są wyniki analiz i studiów, przedstawione w Diagnozie stanu, w tym zidentyfikowane uwarunkowania rozwojowe i problemy zagospodarowania przestrzennego, jak również uwagi zgłaszane w trakcie odbytych w gminie spotkań.

Wizja przyszłości gminy Pierzchnica przedstawia w długim okresie czasu gminę jako:

- Gminę niewielką ludnościowo i raczej niewielkiego wzrostu liczby mieszkańców
- Gminę stałej poprawy warunków życia mieszkańców, obszar ekologicznie czysty i atrakcyjny dla stałych mieszkańców jak i inwestorów spoza gminy i turystów
- Gminę włączającą się w procesy restrukturyzacji wsi i rolnictwa, oraz rozwoju wielofunkcyjnego, w tym wykorzystującą atuty środowiskowe dla jej aktywizacji gospodarczej.

Na tym tle miejscowość Pierzchnica przedstawia się jako wieś wykazująca tendencje rozwojowe i wzmacniające pozycję tego ośrodka jako lokalnego centrum usługowego gminy i największego ośrodka mieszkaniowego.

Osiąganie stanu określanego jak wyżej, wynikać będzie z wykorzystania sprzyjających warunków jakie tworzą:

- Niski stopień zurbanizowania obszaru gminy, - które sprzyjają rozwojowi działalności nie mogących być realizowanymi w obszarach znacznie bardziej przekształconych i zurbanizowanych, w tym rozwoju funkcji rolniczych
- Układ struktury przestrzennego zagospodarowania gminy, oparty na istniejącym skupieniu zabudowy i infrastruktury technicznej, mieszkańców i aktywności, w miejscowości gminnej i na kierunku wzdłuż drogi do Kielc, - który stwarza sytuację sprzyjającą dalszej koncentracji zabudowy i przez to także ochrony walorów przyrodniczych i krajobrazowych kompleksów terenów w ich otoczeniu
- Wysokie walory przyrodnicze i krajobrazowe obszaru gminy, w tym objęcie obszaru gminy formami ochrony krajobrazu, oraz niski poziom uprzemysłowienia gminy; -które stwarzają sytuację atrakcyjności obszaru gminy dla rozwoju turystyki i rekreacji

- Rolnictwo gminy o cechach strukturalnych (małe gospodarstwa, rozdrobnienie pól, nadwyżka siły roboczej, produkcja głównie na samozaopatrzenie gospodarstw, niska towarowość i rozproszenie producentów, itp.), -które stwarzają sytuację odpowiadającą warunkom sprzyjającym rozwojowi agroturystyki i produkcji na wewnętrzne potrzeby mieszkańców gminy i turystów odwiedzających gminę
- Surowce mineralne (wapienie, dolomity, kalcyty) występujące na obszarze gminy; -które stwarzają sytuację możliwości wykorzystania gospodarczego istniejących zasobów naturalnych na potrzeby lokalne i działalności gospodarczej.

Jednakże koniecznością będzie **pokonywanie istniejących ograniczeń rozwojowych**, w tym poprzez podejmowane działania naprawcze, modernizacyjne i restrukturyzujące, skierowane na między innymi takie zjawiska jak:

- Braki w infrastrukturze technicznej, w tym głównie: braki w systemie wodno-kanalizacyjnym (zanieczyszczenie wód), gospodarce odpadami (dzikie wysypiska śmieci), zaopatrzeniu w ciepło (niska emisja), oraz stanie sieci energetycznych (zły stan), oraz stanie dróg (zły stan).
- Braki w usługach publicznych (sale gimnastyczne przy szkołach i zaplecze przyszkolne, w tym: stołówki, świetlice).
- Niska lesistość gminy.
- Brak pozarolniczych miejsc pracy i organizacji wspierania procesów restrukturyzacji wsi i rolnictwa (np.: przetwórstwo rolno-spożywcze, rolnictwo ekologiczne, agroturystyka).
- Brak infrastruktury turystycznej oraz zaplecza organizacji i promocji rozwoju turystycznego wykorzystania walorów gminy, w tym także rozwoju budownictwa letniskowego.
- Niski przeciętny poziom wykształcenia, świadomości i przygotowania dla rozwoju przedsiębiorczości i gospodarczego wykorzystania istniejących walorów naturalnych, przyrodniczych i kulturowych.

Zarysowana powyżej wizja przyszłości gminy Pierzchnica, pozwala wskazać niezbędne sposoby dochodzenia do zamierzonych rezultatów, w tym na:

- Strategiczne cele i kierunki rozwoju , oraz
- Kierunki zagospodarowania przestrzennego.

II. Strategiczne cele i kierunki rozwoju

Generalny Cel Strategiczny

Generalny Cel Strategiczny rozwoju przestrzennego gminy Pierzchnica, w perspektywie 15-20 lat, określa się jako:

Pokonanie peryferyjności gminy i dążenie do trwałego i zrównoważonego jej rozwój, dla wzmocnienia stabilizacji demograficznej i utrzymywania pożądanego poziomu życia mieszkańców, oraz ochrony walorów środowiskowych gminy

Realizacja celu strategicznego jest uwarunkowana podjęciem działań w następujących priorytetowych strategicznych kierunkach:

Kierunek 1 : Ugruntowanie podstaw ekonomicznych bytu mieszkańców poprzez właściwą organizację przekształceń w sferze gospodarczej;

Kierunek 2 : Poprawa jakości życia mieszkańców gminy, umożliwiająca właściwe funkcjonowanie społeczeństwa i gospodarki oraz sprzyjająca wzrostowi atrakcyjności gminy jako miejsca mieszkania, pracy, wypoczynku i inwestowania;

Kierunek 3 : Utrzymanie ładu przestrzennego oraz wysokiej jakości i atrakcyjności środowiska przyrodniczego i kulturowego, co stwarza podstawy do trwałej kontynuacji procesów rozwojowych bez naruszania równowagi pomiędzy poszczególnymi składowymi.

Priorytety i strategiczne cele rozwoju

Na poszczególnych priorytetowych kierunkach, strategicznymi celami będą:

kierunek 1 – w sferze gospodarczej:

1a - rolnictwo

- Rozwój gospodarstw rolnych specjalistycznych, w tym opartych na restrukturyzacji rolnictwa i rozwijaniu działalności w kierunku proekologicznym
- Rozwój przetwórstwa rolno-spożywczego, magazynowania i konfekcjonowania produktów rolnych oraz usług dla rolnictwa

1b – turystyka

- Rozwój funkcji letniskowych (Holendry, Ujny, Lizawy) i agroturystyki w oparciu o restrukturyzowane rolnictwo gminy (Drugnia, Stroinów)
- Rozwój wyspecjalizowanych funkcji rekreacyjnych, w formie ośrodków wczasowo-rekreacyjnych i ośrodków wczasowo-rehabilitacyjnych, przy wykorzystaniu już istniejących w tym zakresie działalności i doświadczeń (Maleszowa, Osiny)

1c – przemysł wydobywczy

- Rozwój działalności opartych na wykorzystaniu istniejących i udokumentowanych zasobów surowcowych: złóż marmuru, borowiny

1d – zabudowa mieszkaniowa

- Wspieranie rozwoju budownictwa mieszkaniowego, przez wyznaczenie i przygotowanie pod zabudowę terenów zgodnie z określoną polityką mieszkaniową gminy

kierunek 2 – infrastruktura społeczna i techniczna:

- Podniesienie rangi i drożności głównej osi komunikacyjnej na kierunku Kielce-Pierzchnica-Chmielnik
- Budowa systemów zaopatrzenia w wodę i odprowadzenia ścieków, obejmujących wszystkie miejscowości gminy
- Wspieranie rozwoju usług dla mieszkańców gminy, w oparciu o miejscowość gminną –Pierzchnica – w kierunku rewitalizacji i ukształtowania atrakcyjnego lokalnego ośrodka usługowego o charakterze małego miasta.

kierunek 3 – ład przestrzenny oraz jakość środowiska przyrodniczego i kulturowego, trwały i zrównoważony rozwój

- Konserwacja krajobrazu i ochrona przyrody, w tym wzmacniana w ramach istniejących form ochrony
- Programowane zalesienia gleb słabych, obejmujące cały obszar gminy, w tym w pierwszej kolejności rejon: Pniaki, Podlesie, Pierzchnianka
- Ochrona wód podziemnych (w tym Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 418), oraz wód powierzchniowych (w tym ochrona źródeł), przed działalnością tworzącą zagrożenia środowiskowe

III. Kierunki zagospodarowania przestrzennego

Kierunki zagospodarowania przestrzennego gminy stanowią rozwinięcie określonych wcześniej celów rozwoju gminy. Zgodnie z obowiązującymi wymaganiami prawnymi, stanowią one odniesienia do takich zagadnień jak:

1. Obszary i obiekty objęte lub wskazane do objęcia ochroną
2. Lokalne wartości zasobów środowiska przyrodniczego i zagrożenia środowiskowe
3. Obszary rolniczej przestrzeni produkcyjnej, w tym wyłączone z zabudowy
4. Obszary zabudowane, w tym wymagające rehabilitacji i przekształceń
5. Obszary przeznaczone do zainwestowania, w tym pod zabudowę mieszkaniową
6. Kierunki rozwoju komunikacji i infrastruktury technicznej
7. Obszary dla których obowiązkowo przewidywane jest sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego
8. Obszary realizacji zadań i programów

1. Obszary i obiekty objęte lub wskazane do objęcia ochroną

1.1 Ochrona środowiska przyrodniczego

Ustawa z dnia 16 października 1991 r. o ochronie przyrody (Dz.U. z 2001 r. , nr 99 poz. 1079, Nr 100, poz. 1085, Nr 110, poz. 1189, Nr 145, poz.1623)

Zgodnie z Art. 26a pkt.1 ustawy z dn.16.10.1991 r. o ochronie przyrody w parku krajobrazowym oraz na obszarze chronionego krajobrazu zabrania się lokalizowania nowych obiektów zaliczanych do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów o ochronie środowiska, lokalizacji budownictwa lotniskowego poza miejscami wyznaczonymi w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, utrzymywania otwartych rowów i zbiorników ściekowych, dokonywania zmian

stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody i zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz gospodarki rybackiej, likwidowania małych zbiorników wodnych, starorzeczy oraz obszarów wodno-błotnych, wylewania gnojowicy (z wyjątkiem nawożenia własnych gruntów ornych), lokalizacji ośrodków chowu, hodowli – posługujących się metodą bezściółkową, organizowania rajdów motorowych, samochodowych oraz pokazów lotów akrobacyjnych, umieszczania tablic reklamowych poza obszarami zabudowanymi, likwidowania zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, umyślnego zabijania dziko żyjących zwierząt, niszczenia nor, legowisk zwierzęcych, tarlisk i złożonej ikry, ptasich gniazd oraz wybierania jaj, wypalania roślinności i pozostałości roślinnych, wydobywania skał, minerałów, torfu (poza obszarami określonymi w planach ochrony) oraz niszczenia gleby, wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem obiektów związanych z zabezpieczeniem przeciwsztormowym lub przeciwpowodziowym, używania łodzi motorowych na otwartych zbiornikach.

1.1.1 Obszary objęte ochroną:

- Chmielnicko - Szydłowski Obszar Chronionego Krajobrazu (OCK); - prawie cały obszar gminy, - Rozporządzeniem Nr 12/95 Wojewody Kieleckiego z dnia 29 września 1995 r. (Dz.U. nr 21 z 06.11.1995 r.)
- Cisowsko – Orłowiński Park Krajobrazowy wraz z otuliną – północno – zachodnia część gminy Pierzchnica, - Uchwałą nr XXVIII/279/88 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Kielcach z dnia 10 czerwca 1988 roku w sprawie utworzenia Zespołu Parków Krajobrazowych Gór Świętokrzyskich.

Plan Ochrony Zespołu Parków Krajobrazowych Gór Świętokrzyskich precyzuje zasady działalności ochronnej przyjęte dla tego obszaru. Znajdują się one w Rozporządzeniu nr 2/97 Wojewody Kieleckiego z dnia 5 marca 1997 roku (Dz. Urz. Woj. Kieleckiego nr 8, poz. 29 z dnia 14 marca 1997 roku) ze zmianami zamieszczonymi w:

Rozporządzeniu nr 21/99 Wojewody Świętokrzyskiego z dnia 30 czerwca 1999 roku (Dz. Urz. Woj. Świętokrzyskiego z dnia 5 lipca 1999 roku, nr 32, poz. 728

Rozporządzeniu nr 278/2001 z dnia 9 sierpnia 2001 roku (Dz. Urz. Woj. Świętokrzyskiego z dnia 16 sierpnia 2001 roku, nr 85, poz. 989)

Rozporządzeniu nr 335/2001 z dnia 17 października 2001 roku w sprawie utworzenia na terenach otulin parków krajobrazowych obszarów chronionego krajobrazu (Dz.Urz. Woj. Świętokrzyskiego z dnia 19 października 2001 roku, nr 108, poz. 1272)

Rozporządzeniu nr 336/2001 z dnia 17 października 2001 roku w sprawie utworzenia Zespołu Świętokrzyskich i Nadnidziańskich Parków

Krajobrazowych (Dz.Urz. Woj. Świętokrzyskiego z dnia 19 października 2001 roku, nr 108, poz. 1272)

Ustalenia planu są wiążące przy sporządzaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego oraz w bieżącej działalności inwestycyjnej na terenie gminy.

Rozporządzeniem nr 21/99 Wojewody Świętokrzyskiego z dnia 30 czerwca 1999r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie zatwierdzenia Planów Ochrony Zespołu Parków Krajobrazowych Gór Świętokrzyskich i Zespołu Krajobrazowego Ponidzia wprowadza się zapis:

Przedsięwzięcia inwestycyjne realizowane na terenie parków krajobrazowych i ich otulin, a w odniesieniu do architektury budynków tylko na terenach wiejskich parków krajobrazowych, wymagające ustalenia WZiZT, objęte są obowiązkiem uzgadniania z Dyrektorem Zarządu Świętokrzyskich i Nadnidziańskich Parków Krajobrazowych. Dotyczy to również opracowań urbanistycznych, studiów uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Jeżeli w granicach parku krajobrazowego znajduje się część sołectwa lub miasta przyjęte dla tego obszaru uwarunkowania i ustalenia stosuje się do całej miejscowości.

- Pomniki przyrody ożywionej:
 - Drugnia nr 364 (lipa szerokolistna, dąb szypułkowy – 2 szt.)
 - Pierzchnica nr 011 (lipa szerokolistna).
- Pomniki przyrody nieożywionej:
- Skrzelczyce nr 210 (kamieniołom kalcytu).

Wszelkie prace na obiektach podlegających ochronie i w ich otoczeniu, mogące naruszyć istniejące ograniczenia i zakazy należy uzgadniać z Wojewódzkim Konserwatorem Przyrody.

1.1.2 Obszary i obiekty wskazane do objęcia ochroną:

- Strefa ochrony wód podziemnych obejmująca: strefę ONO -obejmujący Główny Zbiornik Wód Podziemnych nr 418, oraz strefę OWO – obejmujący północno wschodnią część gminy; -wymaga szczególnej ochrony -z zakazem

lokalizowania: wysypisk odpadów i wylewisk nieczystości, lokalizacji mogielników środków ochrony roślin i przeterminowanych nawozów sztucznych, grzebania padłych zwierząt, prowadzenia ferm chowu zwierząt, odprowadzania ścieków do gruntu, wykorzystywania ścieków do użyźniania gleby, lokalizowania ferm przemysłowego chowu zwierząt, oraz prowadzenia innych działalności stwarzających zagrożenia dla czystości wód podziemnych

- Ciągi ekologiczne związane z dolinami rzek i cieków, umożliwiające zachowanie niezbędnych powiązań przyrodniczych; - z zakazem zagospodarowywania tych ciągów mogącego przerywać powiązania przyrodnicze i radykalnie zmieniać warunki siedliskowe, na przykład zagospodarowania związanego z dużymi pracami melioracyjnymi pogarszającymi mogącymi pogorszyć warunki siedliskowe
- Obszary leśne i obszary przylegające do lasów powinny być wyłączone z planowania nowych systemów melioracyjnych oraz wszelkich inwestycji wodochłonnych powodujących osuszenie terenu, w tym na przykład związanych z budową dużych ujęć wody
- Gleby wysokich klas (I-IV), o najwyższej jakości, występujące przykładowo w sołectwach Drugnia i Stroinów, podlegają ustawowej ochronie; - z zakazem przeznaczania na cele nierolne i nieleśne bez wyraźnego uzasadnienia realizacją celów publicznych.

1.2 Ochrona środowiska kulturowego

Ustawa o ochronie dóbr kultury i muzeach z dnia 15 lutego 1962 r. (Dz.U. nr 10 poz. 48 z późniejszymi zmianami)

1.2.1 Obszary objęte ochroną

Obiekty prawnie chronione w miejscowościach:

- **Drugnia**
 1. Zespół kościoła Parafialnego p.w. św. Wawrzyńca, w tym: kościół murowany, dzwonnica murowana, ogrodzenie z brama, plebania drewniana i cmentarz przykościelny
 2. Kapliczka św. Jana Nepomucena, murowana
 3. Pozostałości zespołu dworskiego, w tym spichlerz murowany i pozostałości parku (własność Nadleśnictwa Chmielnik)
- **Drugnia Rządowa**
 4. Dom nr 3, wł. Maria Wróblewska, drewn. 1889 r., - rozebrany
 5. Dom nr 22, wł. Wiesław Arendalski, drewn. ok. 1920 r.
 6. Dom nr 23, wł. Józefa Długosz, drewn. Ok. 1920 r.
 7. Dom nr 25, wł. Ludwika Podsiedlik, drewn. ok. 1910 r.

8. Dom nr 46, wł. Janina Kmiecik, drewn. 1930 r.

- **Górki**

9. Dom nr 2, wł. Stanisława Ziółkowska, drewn. Pocz. XX w. – rozebrany

10. Dom nr 20, wł. Krystyna Kuchna, drewn. 1919 r. – rozebrany

- **Gumienice**

11. Zagroda nr 11, wł. Józefa Piątek, w tym dom drewniany i stodoła drewn. mur. ok. 1920 r.

12. Dom nr 41, wł. Władysława Borek, drewn. ok. 1920 r. – rozebrany

13. Cmentarz parafialny

- **Holendry**

14. Dom nr 16, wł. Stanisława Kozak, drewn., ok. 1920 r.

15. Dom nr 28, wł. Stanisław Kielesiński, drewn., ok. 1930 r. – rozebrany

- **Maleszowa**

16. Zespół dworski Krasińskich, w tym: pozostałości zamku na wyspie, dwór (wł. Marek Banasik), ruina stajni i powozowni, ruina budynku kurnika, ruina spichlerza i domu rybaka, magazyn gorzelni przebudowany na czworak i obecnie dom mieszkalny (wł. Zofia Pokrzywa), park przekształcony, staw *Strefa konserwatorska "B"*, obejmująca zespół dworski: - W strefie tej obowiązuje utrzymanie zasadniczych elementów rozplanowania i wysokości zabudowy nie dominującej nad zespołem zabytkowym.

17. Zagroda nr 31, wł. Franciszek Stachowicz, w tym: dom drewn. ok. 1910 r. – rozebrany, stodoła mur. drewn. ok. 1910 r. – rozebrana

18. Dom z częścią gospodarczą nr 100, wł. Józefa Miszczyk, drewn. mur. ok. 1940 r. – rozebrany

19. Dom nr 29, wł. Feliks Wojtaś, drewn. ok. 1910 r. – rozebrany

- **Osiny**

20. Zagroda nr 67, wł. Danuta Maciągowska, w tym: dom drewn. 1910 r. – rozebrany, obora drewn. – rozebrana

21. Dom nr 4, wł. Bronisława Długosz, drewn. 1918 r.

22. Dom nr 10, wł. Józef Koziół, drewn. 1897 r. - przebudowany ok. 1970r.

- **Pierzchnianka**

23. Pozostałości Parku Dworskiego

- **Pierzchnica**

Układ architektoniczno – urbanistyczny z II poł. XIX w. O charakterze historycznej zabudowy zagrodowej, z zachowanymi elementami przedlokalcyjnej osady targowej, w tym ustanowione dwie strefy ochrony konserwatorskiej:

Strefa konserwatorska „A”, obejmująca: Rynek, zespół kościoła parafialnego, zabudowa przy rynku na odcinku przyrynkowym, tj. w części ul. Szkolna, Błońska, Kielecka; - W strefie tej obowiązuje bezwzględne zachowanie

zabudowy zabytkowej i mającej charakter historyczny, utrzymanie zabudowy parterowej istniejącej linii zabudowy, oraz działania przywracające pierwotny charakter obszaru (usunięcie zielenca z rynku);

Strefa konserwatorska "B", obejmująca: ulice wraz z zabudową, stanowiące historyczne drogi wylotowe (ul.Kielecka, Kościelna, Stawowa, Błońskiej, wsch. Część ul. Szkolnej); - W strefie tej obowiązuje utrzymanie zasadniczych elementów rozplanowania i wysokości zabudowy do II kondygnacji, z zakazem tworzenia nowych pierzei.

24.Zespół Kościoła Parafialnego p.w. św. Małgorzaty, w tym: kościół mur. 1798-1800 r, dzwonnica mur. ok. 1800 r., ogrodzenie z kapliczkami, cmentarz przykościelny, plebania

25.Kapliczka, ul. Kościelna, mur. ok. XIX w., oraz cmentarz grzebalny
Domy przy ul. Kielckiej

26.Dom nr 3, mur. k.XIX w. – przebudowany

27.Dom nr 4, mur. k.XIX w. – przebudowany

28.Dom nr 6, mur. k.XIX w. – przebudowany

29.Dom nr 8, mur. k.XIX w. – przebudowany

Domy przy Rynku

30.Dom nr 6, mur., k.XIX w.

31.Dom nr 7, mur., k.XIX w. - częściowo rozebrany

32.Dom nr 15, mur ok.1910 r.

33.Dom nr 16, mur. k.XIX w.

34.Dom nr 17, mur. k.XIX w.

35.Dom nr 18, mur. k.XIX w.

36.Dom nr 19, mur. 1848 r.

37.Dom nr 26, mur. k.XIX w.

38.Dom nr 28, mur. k.XIX w.

39.Dom nr 29, mur, k.XIX w.

Domy przy ul.Szkolnej

40.Dom nr 13-15, mur ok. 1900 r.

41.Dom nr 24, drewn., ok.1900 – przebudowany

42.Zespół piwnic na Górze piwnicznej, mur. ziem. II poł.XIX-pocz.XX w.

- **Podlesie**

43.Dom nr 22, wł. Bronisław Jabłoński, drewn. ok.1910 r.

44.Dom nr 37, wł. Jan Wójcik, mur. drewn. ok. 1910 r.

- **Podstoła**

45.Zagroda nr 6, wł. Janina Trela, w tym: dom drewn. ok.1870 r.,piwnica drewn. mur. ok. 1910 r.

46.Dom nr 25, wł. Genowefa Stemplewska, rew. Ok. 1910 r.

47.Dom nr 27, wł. Zygmunt Czechowski, drewn. ok. 1910 r.

48.Dom nr 28, wł. Stefania Jabłońska, drewn. ok. 1910 r. – rozebrany

49.Dom nr 30, wł. Andrzej Lenartowicz, drewn. ok. 1910 r.

50.Dom nr 31, wł. Czesław Stemplewski, drewn. ok. 1920 r. – rozebrany

51.Dom nr 33, wł. Bronisław Zwierzchowski, drewn. ok. 1920 r.

- **Skrzelczyce**

52.Zespół Kaplicy p. w.św. Antoniego, w tym: kaplica mur. XIX w. – przebudowana 1915 r.; ogrodzenie z bramą mur. XIX w.

53.Pozostałości Zespołu Dworskiego, w tym: obora w zagrodzie nr 3 (wł. Władysław Kraż, mur, ok.XIXw.); stodoła w zagrodzie nr 4 (wł. Kazimierz Zarychta, mur. k. XIX w. – przebudowana; park XIX w.;

54.Dom nr 91, wł.Stanisław Orłański, drewn., ok. 1920 r.

55.Dom nr 119, wł. Stanisława Pietrzyk, drewn. ok. 1920 r.

- **Wierzbie**

56.Dom nr 35, wł. Zdzisław Jasiński, drewn., ok. 1885 r.

57.Dom nr 37, wł. Jan Rajca, drewn. ok. 1890 r.

- **Zalesie**

58.Dom nr 57, wł. Kazimierz Kubicki, drewn. ok. 1920 r.

59.Dom nr 18, wł. Maria Partyka, drewn. ok. 1890 r.

Wszelkie prace podejmowane przy obiektach wymienionych powyżej i prace prowadzone w ich sąsiedztwie i bezpośrednim otoczeniu, wymagają uzgodnienia z Świętokrzyskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków w Kielcach – w myśl art. 27 ust. 1-3 ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury (Dz. U. Nr 10, poz. 48, z 1983 r.; Nr 38, poz. 173 z 1989 r.; Nr 35, poz. 192, z 1989 r.; Nr 34, poz. 198, z 1990 r.; Nr 56, poz. 322, z 1996 r.; Nr 106, poz. 496, z 1997 r.; Nr 5, poz. 24, z 1998 r.; Nr 88, poz. 554, z 1997 r.; Nr 115, poz. 741, z 1998 r.; Nr 106, poz. 668, z 1999 r.; Nr 98, poz. 1105, z 1999 r.), celem zachowania właściwych cech stylistycznych jak i zastosowania odpowiednich rozwiązań materiałowych. Nowo wznoszone obiekty w bezpośrednim sąsiedztwie obiektów z wykazu dóbr kultury nie mogą dominować nad obiektami z tegoż wykazu. Wojewódzki Konserwator Zabytków (WKZ) w Kielcach wyda każdorazowo opinię indywidualną co do zachowania i działań inwestycyjnych zabytków obejmujących obiekty znajdujące się pod ścisłą ochroną konserwatorską, wpisanych do rejestru dóbr kultury oraz co do pozostałych będących w ewidencji WKZ w Kielcach.

Ochrona archeologiczna dóbr kultury

(oznaczenia na mapie nr nr: 3 –16)

Nr 3 – Gumienice – Straszniów, stanowisko kwerendowe

Nr 4 – Gumienice - Straszniów, w obrębie niewielkiej piaskowni (wskazana jest okresowa inspekcja konserwatorska stanowiska)

Nr 5 – Gumienice (wskazana jest okresowa inspekcja konserwatorska stanowiska)

- Nr 6 – Gumienice, - stanowisko zagrożone głęboką orką (wskazana jest okresowa inspekcja konserwatorska stanowiska)
- Nr 7 – Gumienice (wskazana jest okresowa inspekcja konserwatorska stanowiska)
- Nr 8 – Podlesie (wskazana jest okresowa inspekcja konserwatorska stanowiska)
- Nr 9 – Podlesie, stanowisko kwerendowe odkryte w 1949 r. przez ks. S. Skurczyńskiego (wskazana jest okresowa inspekcja konserwatorska stanowiska)
- Nr 10 – Podlesie, -stanowisko silnie zniszczone i nadal zagrożone wybiórką piasku (wskazana jest okresowa inspekcja konserwatorska stanowiska i dalsze prace poszukiwawcze także w sąsiedztwie, ewentualnie badania sondażowe)
- Nr 11 – Podlesie, zabytek pochodzenia średniowiecznego, -stanowisko silnie zniszczone i nadal zagrożone wybiórką piasku(wskazane dalsze badania poszukiwawcze w rejonie stanowiska)
- Nr 12 – Podlesie, stanowisko położone w pobliżu wybierzyska piasku (wskazana jest okresowa inspekcja konserwatorska stanowiska)
- Nr 13 – Strojno, stanowisko kwerendowe
- Nr 14 – Strojnow, zabytek pochodzenia średniowiecznego
- Nr 15 – Strojnow, stanowisko położone w obrębie niewielkiego wybierzyska piasku (wskazana jest okresowa inspekcja konserwatorska stanowiska)
- Nr 16 – Wierzbie, stanowisko kwerendowe.

Na terenie gminy Pierzchnica ze względu na znaleziska archeologiczne ustanowione zostały strefy ochrony archeologicznej biernej. W wyznaczonych strefach dopuszczone są inwestycje i wszelkie prace budowlane na terenach wykopalisk zlokalizowanych na mapie i uwidocznionych na AZP (Archeologiczne Zdjęcia Polski), pod zastrzeżeniem nadzoru budowlanego oraz w przypadku dokonania kolejnych odkryć w trakcie prac, - istnieje obowiązek badania archeologicznego na koszt inwestora. **Wszelkie prace przy zabytkach, w tym nadzory i badania archeologiczne na terenie gminy mogą być prowadzone jedynie przez dyplomowanego archeologa, na podstawie zezwolenia wydanego przez Świętokrzyskiego Wojewódzkiego konserwatora Zabytków w Kielcach.**

1.2.2 Obszary i obiekty wskazane do objęcia ochroną

Na terenie gminy Pierzchnica występują liczne znaleziska archeologiczne, w tym wiele jest stanowisk zagrożonych dewastacją wskutek eksploatacji piasku. Dlatego jest postulowane objęcie tych stanowisk okresową kontrolą, jak i rozważenie możliwości wykorzystania archeologicznych walorów gminy w promocji walorów turystycznych gminy.

2. Lokalne wartości zasobów środowiska przyrodniczego i zagrożenia środowiskowe

Ustawa z dnia 4 lutego 1994 r. prawo geologiczne i górnicze (Dz.U. nr 27 poz. 96 z późniejszymi zmianami)

Ustawa z dnia 16 października 1991 r. o ochronie przyrody (Dz.U. nr 114 poz. 429 z późniejszymi zmianami)

Ustawa z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz.U. nr 101, poz. 444)

Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz.U. nr 16, poz. 78)

Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz.U. z 2001 r. nr 62 poz. 627)

2.1 Lokalne wartości zasobów środowiska przyrodniczego

2.1.1 Zasoby wód podziemnych:

Gmina Pierzchnica położona jest częściowo w obszarze Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 418 (Gałęzice-Bolechowice-Borków). Wody te są bardzo słabo chronione przed przenikaniem zanieczyszczeń z powierzchni terenu i mogą ulec zanieczyszczeniami. Aby temu zapobiec, obszar zbiornika został objęty najwyższą ochroną (ONO) i stosownymi ograniczeniami w zakresie użytkowania terenu. Ponadto, rejon Ujny – Podstola zaliczony został do obszaru wysokiej ochrony wód podziemnych (OWO), również z odpowiednimi ograniczeniami w użytkowaniu terenu. Powyższe uwarunkowania stwarzają poważne **ograniczenia lokalizacyjne na znacznym obszarze gminy, które ponadto narzucają konieczność likwidacji źródeł zagrożeń jakie tworzą istniejące w tej strefie lokalizacje uciążliwe dla środowiska.**

2.1.2 Zasoby wód powierzchniowych:

Sieć rzeczna gminy Pierzchnica należy do zlewni rzeki Nidy oraz Czarnej Staszowskiej i Wschodniej.

- Dorzecze Nidy reprezentowane jest przez największą na terenie gminy rzeczkę Pierzchniankę oraz bezimienny strumień biorący początek na południe od wsi Ługi i płynący w kierunku północnowschodnim do wsi Brody. Obydwa strumienie odwadniają większą, głównie zachodnią część gminy
- Dorzecze Czarnej Staszowskiej dominuje we wschodniej części gminy.

- Dorzecze Wschodniej obejmuje południowa część gminy w okolicach Strojnowa.

Nie badano czystości wód.

Na terenie gminy znajduje się szereg zbiorników powierzchniowych o charakterze: bagien, stawów, wyrobisk pogórnich, jeziorok krasowych itp. Większe zbiorniki powierzchniowe, oprócz stawów rybnych, znajdują się w miejscowościach: Skrzelczyce, Górki, Brody, Maleszowa, Pierzchnica, a także wzdłuż drogi Podlesie-Strojnow-Krauzów-Drugnia.

2.1.3 Zasoby glebowe:

Podstawą rozwoju rolnictwa gminy Pierzchnica są gleby rozwinięte na wychodniach wapieni wieku dewońskiego, triasowego, jurajskiego i trzeciorzędowego (rędziny) i namulów (mady). Przeciętna jakość gruntów jest słaba (50% gruntów ornych sklasyfikowana w V i VI klasie, a użytków zielonych 63%). Udział gleb zaliczanych do różnych kompleksów rolniczej przydatności gleb jest terytorialnie zróżnicowany. Relatywnie najlepsze warunki istnieją w południowowschodniej części gminy, -w sołectwach Drugnia i Strojnow. Sołectwa o dużym udziale gleb słabych i bardzo słabych w odniesieniu do gruntów ornych występują w sołectwach: Czarna, Holendry, Maleszowa, Osiny, Brody, Podlesie i Pierzchnica.

2.1.4 Surowce naturalne:

Podstawowe bogactwo surowcowe gminy Pierzchnica stanowią surowce węglanowe.

Na obszarze gminy Pierzchnica znajduje się 9 złóż ujętych w bilansie zasobów kopalin mineralnych państwa. W trzech z nich odbywa się eksploatacja (Drugnia Rządowa, Drugnia, Wierzbie), w trzech została zaniechana (Gumienice II, Gumienice, Osiny I), a w dalszych trzech nie została podjęta (Skrzelczyce, Czerwona Góra, Osiny).

Pod względem surowcowym, wśród udokumentowanych złóż dominują kopaliny węglanowe, a przede wszystkim: wapień, dolomity i kalcyty żyłowe. Wśród złóż prognostycznych i perspektywicznych obok wapieni są też ility triasowe i piaski czwartorzędowe. Są to złoża:

1. Szczecno I - wapień (zastosowanie jako kopaliny skalne: budowlane, kruszywa budowlane, drogowe)
2. Maleszowa - wapień (zastosowanie jako kopaliny skalne: budowlane, kruszywa budowlane, drogowe)
3. Gumienice - wapień (zastosowanie jako kopaliny skalne: budowlane, kruszywa budowlane)

4. Gumienice - iły (zastosowanie jako kopaliny skalne: ceramiki budowlanej)
5. Ługi - wapień (zastosowanie jako kopaliny skalne: rolnicze)
6. Podlesie - piaski (zastosowanie jako kopaliny skalne: budowlane, drogowe)
7. Suchowola - wapień (zastosowanie jako kopaliny skalne: rolnicze)
8. Osiny - wapień (zastosowanie jako kopaliny skalne: drogowe, budowlane bloczki, wapiennicze)
9. Drugnia Rządowa - wapień (zastosowanie jako kopaliny skalne: budowlane, drogowe).

Złóża kopalin stanowią wielkie bogactwo gminy Pierzchnica.

2.1.5 Zasoby lasów:

Gmina Pierzchnica charakteryzuje się niską lesistością, - kompleksy leśne zajmują stosunkową małą powierzchnię gminy (mniej niż 20 %), rozmieszczone są nierównomiernie, a drzewostany są przerzedzone i często uszkodzone. Większe kompleksy leśne występują we wschodniej części gminy, pomiędzy wsiami: Ujny – Holendry – Podstola, oraz na zachód od wsi Osiny i Drugnia Rządowa. W większości są to lasy gospodarcze, a w drzewostanie dominującym gatunkiem jest sosna z domieszką świerka i jodły, a także brzozy, olszy, dębu i grabu.

Biorąc pod uwagę powyższą charakterystykę, **należałoby dążyć do zwiększenia powierzchni lasów poprzez kompleksowo realizowane zalesienia i zadrzewienia.**

2.2 Lokalne zagrożenia środowiska przyrodniczego

Lokalne zagrożenia środowiska przyrodniczego wynikają z występowania takich zjawisk jak:

- Nawożenie ściekami użytków rolnych lub składowanie odpadów, lub podejmowanie działalności intensywnie oddziałującej na możliwość przenikania zanieczyszczeń do wód podziemnych, tworząc tym samym poważne zagrożenie dla jakości Głównego Zbiornika Wód Podziemnych Nr 418, który swym zasięgiem obejmuje znaczną część gminy;
- Brak zorganizowanej gospodarki wodno-ściekowej (ścieki komunalne) będzie tworzył zagrożenia dla czystości wód powierzchniowych i podziemnych, tym samym pogarszając warunki zdrowotne mieszkańców. Dlatego **potrzebnym jest objęcie całej gminy kompleksowym programem budowy kanalizacji ściekowej.**

3. Obszary rolniczej przestrzeni produkcyjnej, w tym wyłączone z zabudowy

Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz.U. nr 16 poz. 78)

Gmina należy do obszarów rolniczo-hodowlanych. Użytki rolne stanowią 65,1% , a grunty orne 42,1% ogólnej powierzchni. Użytki zielone stanowią 21,2% powierzchni ogólnej. Mały jest udział sadów.

Podstawą rozwoju rolnictwa są dobre gleby, -głównie w rejonie południowowschodnim (rejon Drugnia – Stroinów). Na mniej urodzajnych glebach piaszczystych prowadzona jest gospodarka leśna, a na podmokłych hodowlana (900 ha łąk). W gminie intensywnie rozwija się obecnie sadownictwo (200 ha).

Produkcja rolnicza jest realizowana przede wszystkim w indywidualnych gospodarstwach rolnych (blisko 850 gospodarstw).

Gmina Pierzchnica charakteryzuje się typowymi dla regionu cechami, takimi jak: małe obszarowo gospodarstwa, rozdrobnię pól, gospodarka ukierunkowana na samozaopatrzenie rodzin wiejskich. **Bariery ograniczające rozwój rolnictwa w gminie przewyższają korzystne uwarunkowania rozwojowe. Pokonywanie barier wymagać będzie zaangażowania lokalnej społeczności.**

Biorąc pod uwagę istniejące uwarunkowania rozwoju rolnictwa gminy, strategicznymi kierunkami przekształceń wsi i rolnictwa gminy powinno być:

- **Wyłączenie z produkcji rolnej terenów o warunkach niekorzystnych dla rozwoju rolnictwa i zalesienie gleb o niskich klasach bonitacyjnych, poprzez łączenie rozproszonych obszarów leśnych i poprawianie zwartości kompleksów**
- **Rozwój rolnictwa w obszarach o najlepszych naturalnych warunkach, w tym szczególnie w rejonie Drugnia – Stroinów**
- **Rozwój takich form rolnictwa, które nie będą tworzyły zagrożeń dla środowiska przyrodniczego, w tym poprzez rozwijanie różnych form rolnictwa ekologicznego oraz agroturystyki**
- **Rozwój działalności nierolniczych (wielofunkcyjny rozwój wsi), opartych na istniejącym potencjale walorów środowiska przyrodniczego i krajobrazu (turystyka, rekreacja), oraz potencjale ludzkim (rękodzieło, działalności pracochłonne), oraz przy wykorzystaniu istniejącego wyposażenia w budynki gospodarcze,**

- **Rozwój wyposażenia wsi w infrastrukturę techniczną, podnoszącą bezpieczeństwo ekologiczne gminy i jej atrakcyjność dla mieszkańców i turystów,**
- **Wyłączenie z zabudowy gruntów klas chronionych, w tym szczególnie gruntów ornyczych klas I-III, oraz przeciwdziałanie rozpraszaniu zabudowy, w tym szczególnie na obszarze w zasięgu najwyższej i wysokiej ochrony wód podziemnych (patrz Rysunek Ustaleń Studium: strefy ONO i OWO), dla którego powinny zostać ustalone lokalne zasady nawożenia gleb i stosowania środków ochrony roślin (zagrożenia skażenia wód podziemnych)**
- **Wyłączenie z zabudowy i składowania odpadów ciągów ekologicznych, które powinny pozostać terenami otwartymi, z zachowaniem roślinności łąkowej bez wzbogacania gleb środkami chemicznymi, oraz chronionymi przed przekształceniami użytków zielonych na grunty rolne.**

4. Obszary zabudowane, w tym wymagające rehabilitacji i przekształceń

Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. nr 89 poz. 415)

Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. prawo budowlane (Dz.U. nr 89 poz. 414)

4.1 Obszary zabudowane

Obszary zabudowy mieszkaniowej tworzą układy rozwijające się głównie wzdłuż dróg.

W ukształtowanych obszarach zabudowy mieszkaniowej podstawowymi kierunkami działań będą:

- modernizacja zabudowy, w tym poprzez poprawę wyposażenia w infrastrukturę techniczną, szczególnie w zakresie gospodarki wodno-ściekowej
- uzupełnienia zabudowy, w tym poprawa jakości tworzonej architektury w kierunku ograniczenia jej bezstylowości degradującej krajobraz i w nawiązaniu do form tradycyjnych i harmonizujących z krajobrazem
- poprawa stanu technicznego dróg, w tym mostów na potokach, z uwzględnieniem ruchu pieszego i rowerowego, oraz charakteru miejscowości.

Obszary zabudowane, obejmują obszary istniejącej ukształtowanej zabudowy mieszkaniowej i całość pozostałego zainwestowania terenu. Realizacja

przedstawionych powyżej głównych kierunków działania w tych obszarach obejmuje: adaptację istniejącego zainwestowania, jak również jego modernizację oraz realizację nowej zabudowy uzupełniającej. **Szczególnie pożądanym i dopuszczalnym jest wprowadzanie do istniejących układów zabudowy na obszarze całej gminy, - nowej zabudowy uzupełniającej.** Zabudowa uzupełniająca jest rozumiana jako uzupełnienie luk budowlanych w istniejących układach zabudowy miejscowości w taki sposób, który nie zmienia ich istniejącej struktury przestrzennej i nie tworzy nowych, odrębnych jednostek. Realizacja nowej zabudowy na powyższych zasadach, odpowiada potrzebom racjonalizacji wykorzystania istniejącej infrastruktury technicznej i kształtowania zespołów zwartej zabudowy w obrębie istniejących układów zabudowy. Ten kierunek działania ma priorytetowe znaczenie w realizacji nowej zabudowy, gdyż przeciwstawia się powszechnym tendencjom do rozpraszania zabudowy i w konsekwencji niepotrzebnego zwiększania oddziaływania czynników antropogenicznych na środowisko. Zgodnie z powyższym, dla obszarów w których są szczególne zagrożenia dla ładu przestrzennego i realizacji strategicznych celów i priorytetów rozwoju gminy, powinny zostać sporządzone miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego.

4.2 Obszary wymagające rehabilitacji i przekształceń

Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. nr 89 poz. 415)

Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. prawo budowlane (Dz.U. nr 89 poz.414)

4.2.1 Obszary rehabilitacji

Jako obszary wymagające rehabilitacji przede wszystkim pod kątem ochrony istniejących wartości kulturowych i przeciwdziałaniu ich degradacji, oraz porządkowania istniejącego zagospodarowania, uznaje się:

- Miejscowość Pierzchnica, z podkreśleniem jej roli jako centrum gminnego
- Miejscowość Maleszowa, z uwzględnieniem ochrony wartości kulturowych.

Dla wymienionych miejscowości powinny zostać sporządzone miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, które określą szczegółowy zakres i charakter przekształceń, w tym wezmą pod uwagę uwarunkowania konserwatorskie.

4.2.2 Obszary przekształceń

Jako obszary wymagające przekształceń pod kątem realizacji nowej zabudowy i porządkowania zagospodarowania, uznaje się przede wszystkim miejscowość gminną – Pierzchnica. Działania obejmują w tym zakresie między innymi: rozwój budownictwa komunalnego, oraz tereny zorganizowanego budownictwa jednorodzinnego indywidualnego, a także inwestycje o charakterze publicznym. Realizacja nowej zabudowy, przede wszystkim na zasadzie kontynuacji i uzupełniania istniejących zgrupowań budynków i kształtowania zespołów tworzących układy harmonijne ze środowiskiem.

5. Obszary przeznaczone do zainwestowania

Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. nr 89 poz. 415)

Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. prawo budowlane (Dz.U. nr 89 poz.414)

5.1 *Rozwój zabudowy mieszkaniowej*

5.1.1 Rozwój budownictwa mieszkaniowego

Biorąc pod uwagę wielkość gminy, oraz notowany spadek liczby mieszkańców, wydaje się że w najbliższych latach nie powinien istnieć w gminie problem wyznaczenia nowych znaczących powierzchniowo terenów pod rozwój budownictwa mieszkaniowego.

Biorąc pod uwagę ogólne tendencje w przekształceniach obszarów wiejskich, należy łączyć możliwość realizacji budownictwa indywidualnego, przede wszystkim z:

- **wykształceniem miejscowości Pierzchnica jako wielofunkcyjnego ośrodka mieszkaniowo-usługowego, w którym byłyby także możliwości realizacji form budownictwa zorganizowanego społecznego, oraz**
- potencjalnym rozwojem budownictwa mieszkaniowego w istniejących już układach zabudowy wsi, na zasadzie uzupełnień i kontynuacji istniejących układów wzdłuż dróg.

Niekorzystne lokalizacje budownictwa mieszkaniowego obejmują głównie:

- dna dolin rzecznych (ryzyko powodzi i płytkie wody gruntowe)
- obszary występowania gleb wysokich klas bonitacyjnych
- tereny udokumentowanych złóż kopalin.

5.1.2 Rozwój budownictwa letniskowego

Na obszarze całej gminy proponuje się rozwój agroturystyki, w tym adaptacji istniejącej zabudowy na cele rekreacyjne.

Zabudowa letniskowa i rekreacyjna powinna być realizowana przede wszystkim na zasadzie adaptacji zabudowy i jej uzupełnień oraz wypełniania luk w zabudowie, z niezbędnym uwzględnieniem potrzeby i kształtowania krajobrazu. Budownictwo letniskowe w innych formach powinno tworzyć zespoły zorganizowane i spełniające wymagania minimalizacji oddziaływania na środowisko.

Promocja turystyki i rekreacji w północno-wschodniej części gminy (rejon: Holendry - Ujny), może przyczynić się do aktywizacji gospodarczej tego rejonu gminy.

Zorganizowane formy budownictwa letniskowego, powinny tworzyć w miarę możliwości zwarte zespoły zabudowy, realizowane tak aby mogły one służyć jednocześnie turystom jak i stałym mieszkańcom gminy.

5.2 Rozwój usług

Rozwój usług ogólnospołecznych na obszarze gminy powinien zmierzać do ich koncentracji i w ten sposób poprawy ich dostępności dla mieszkańców gminy.

Z tego względu **preferowane powinny być lokalizacje w miejscowości gminnej –Pierzchnicy.**

Z uwagi na stosunkowo niewielką liczbę mieszkańców gminy, obok usług stałych, powinny rozwijać się usługi w formie objazdowej i dojazdach do ośrodków zapewniających ekonomiczną efektywność i możliwość uzyskania wyższej jakości.

Biorąc pod uwagę potencjalne możliwości rozwoju letniskowego i rekreacyjnego, przy lokalizacji urządzeń turystycznych należy kierować się zasadą koncentracji urządzeń turystycznych, tak aby tworzyć atrakcyjne centra obsługi turystów, o kontrolowanym ich oddziaływaniu na środowisko przyrodnicze.

5.3 Rozwój wytwórczości

Ze względu na rolniczy charakter gminy i potrzebę kształtowania wsi wielofunkcyjnej, niezbędnym jest wspieranie obok rolnictwa innych form działalności gospodarczej opartej na lokalnych wartościach i wewnętrznych siłach gminy, także rozwoju przetwórstwa rolno-spożywczego.

Dotychczas mało wykorzystywane kopaliny mineralne, -stanowią poważny potencjalny czynnik rozwoju przemysłu wydobywczo-przetwórczego w gminie.

Rozwój funkcji wytwórczych, składowych lub transportowych, nie powinien zmniejszać możliwości rozwoju innych funkcji (np. turystyki) i pogarszać warunki życia mieszkańców. Niezbędnym warunkiem realizacji tego rodzaju przedsięwzięć powinna być ochrona krajobrazu i jego celowe kształtowanie ukierunkowane na podnoszenie atrakcyjności turystycznej gminy i ochronę istniejących wartości przyrodniczych i kulturowych. Priorytet będą miały lokalizacje oparte na wykorzystaniu terenów niepełnowartościowych lub zdegradowanych (nieużytki gospodarcze) i położonych w rejonach już istniejących funkcji wytwórczych, oraz lokalizacje poza obszarem objętym ochroną wód podziemnych.

5.4 Rozwój terenów zielonych

Ustawa z dnia 28 września 1991 r. o lasach (Dz.U. nr 101, poz. 444)

Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz.U. nr 16, poz. 78)

5.4.1 Dolesienia i zadrzewienia śródpolne

Proponuje się dolesienia i zadrzewienia śródpolne, realizowane w pierwszej kolejności w terenach wskazanych do objęcia zalesieniami, w taki sposób aby tworzyły one system powiązanych z sobą terenów zielonych, wzmacniających niezbędne powiązania ekologiczne. **Dolesienia i zadrzewienia powinny w pierwszej kolejności obejmować:**

- **ciągi wzdłuż dróg, oraz**
- **grunty stanowiące użytki rolne o najniższej przydatności produkcyjnej, w tym przede wszystkim oznaczone w ewidencji gruntów jako nieużytki oraz użytki rolne klasy VI i V, oraz**
- **tereny osuwiskowe, strome stoki, zbocza, urwiska (tereny o nachyleniu powyżej 12%) i zapadliska.**

Ze względu na istniejące zagrożenia wód podziemnych, **szczególnie w centralnej części gminy** (patrz Rysunek Ustaleń Studium: -Obszar Najwyższej Ochrony Wód Podziemnych- ONO i Obszar Wysokiej Ochrony Wód Podziemnych - OWO), priorytetem powinny być planowe zalesienia i zadrzewienia realizowane na tym właśnie obszarze. Tereny do zadrzewień i zalesień wskazane na rysunku Ustaleń Studium określają potencjalny obszar tego rodzaju działań. Szczegółowe wskazanie gruntów przeznaczonych do zalesienia określa miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.

5.4.2 Zieleń przydrożna

Niezbędnym jest zwiększenie zadrzewień przydrożnych, między innymi ze względu na ich działanie wiatrochronne i zapobiegające zamieciom śnieżnym.

5.4.3 Zieleń parkowa

Istniejące układy zabudowy powinny być porządkowane z uwzględnieniem niezbędnych zadrzewień, w tym o charakterze zieleni parkowej. Porządkowanie zieleni parkowej dotyczy także korekty zieleni parkowej na rynku w Pierzchnicy, z uwzględnieniem wymagań konserwatorskich.

5.5 Wymagania w zakresie realizacji zadań obrony cywilnej

Należy uwzględnić realizację zadań obrony cywilnej, takich jak:

1. W budynkach przemysłowych, usługowych, użyteczności publicznej, planować budownictwo ochronne;
2. Bez względu na typ zabudowy rezerwować teren pod budowę awaryjnych ujęć wody, odległość studni od budynków nie może przekraczać 800 m.;
3. Planować przedsięwzięcia zapewniające funkcjonowanie publicznych urządzeń zaopatrzenia w wodę;
4. Uwzględniać alarmowanie ludności (w przypadkach zagrożeń) za pomocą syren alarmowych, słyszalnych do 300 m.;
5. Przy projektowaniu lub modernizacji dróg i ulic, planować pasy ochronne zabezpieczające przed ewentualnym zagruzowaniem, a połączenia z traktami przelotowymi mają zapewnić sprawną ewakuację ludności w okresie zagrożenia.

6. Kierunki rozwoju komunikacji i infrastruktury technicznej

Ustawa z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz.U. nr 14 poz. 60 z późniejszymi zmianami)

Ustawa z dnia 10 kwietnia 1997 r. prawo górnicze (Dz.U. nr 54 poz. 348)

Rozporządzenie Min.GPiB z dnia 10 grudnia 1994 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. z 1995 nr 10 poz.46)

Rozporządzenie branżowe w sprawie infrastruktury technicznej i odległości w zabudowie i zagospodarowaniu terenu.

6.1 Komunikacja

Układ drogowy gminy tworzą wyłącznie drogi lokalne: gminne i powiatowe. Podstawowe znaczenie mają połączenia w relacji: Pirzchnica-Chmielnik i Pierzchnica-Kielce.

W celu usprawnienia układu komunikacyjnego gminy **niezbędna jest modernizacja dróg powiatowych, polegająca głównie na ulepszaniu ich nawierzchni oraz poszerzaniu szerokości jezdni i korony drogi.**

Inwestycje drogowe powinny obejmować poza samą jezdnią, także urządzenia ruchu pieszego i rowerowego, zapewniające pieszym i rowerzystom podstawowe warunki bezpieczeństwa i funkcjonalności.

Realizacja zadań obrony cywilnej w zakresie modernizacji dróg i ulic (patrz: pkt. 5.5).

Głównymi kierunkami rozwoju komunikacji, realizowanymi zgodnie z wymogami normatywnymi jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Rozporządzenie Min. Transportu i Gospod. Morskiej z dn. 2 marca 1999 r. ,Dz.U. nr 43/99 z dn. 14.05.1999 r., poz. 430) są:

- **Modernizowanie układu drogowego na obszarze całej gminy, a w tym w pierwszej kolejności poprawa drożności drogi w relacji: Pierzchnica—Borków-Kielce**
- **Budowa chodników i ścieżek rowerowych w powiązaniu z modernizowaniem układu komunikacyjnego lokalnego. Z uwagi na możliwości turystycznego wykorzystania, układ drogowy powinien być wzbogacony zadrzewienia przydrożne.**

6.2 Infrastruktura techniczna

6.2.1 Gospodarka wodno-ściekowa

Gospodarka wodna gminy jest oparta na dwóch ujęciach wody zlokalizowanych w Pierzchniance i Wierzbie. Zaopatrzenie w wodę następuje z dwóch wodociągów, które swym zasięgiem obejmują miejscowości:

- Wodociąg gminny w Wierzbii: - Wierzbie, Podlesie, Stroinów, Drugnia Rządowa, Drugnia, Gumienice, Maleszowa, Brody, Podstola, oraz wieś Ługi w gminie Chmielnik
- Wodociąg gminny w Pierzchnicy: - Pierzchnica, Skrzelczyce, Osiny, Pierzchnianka, Ujny, Górki, Komórki, Szczecno.

Dwie miejscowości: Czarna i Holendry, nie są aktualnie objęte systemem zaopatrzenia w wodę z wodociągów gminnych, ze względu na zbyt wysoki koszt takiego przedsięwzięcia. **Istniejące ujęcia w pełni zabezpieczają zapotrzebowanie gminy na wodę.**

Realizacja zadań obrony cywilnej w zakresie zaopatrzenia w wodę (patrz: pkt 5.5).

Systemem kanalizacji sanitarnej objęta jest jedynie miejscowość gminna Pierzchnica. Istniejąca oczyszczalnia biologiczna posiada rezerwy eksploatacyjne. Oczyszczone ścieki odprowadzane są do rowu melioracyjnego. W dalszej kolejności planowana jest budowa kanalizacji miejscowości Pierzchnianka i Drugnia, wraz z budową oczyszczalni ścieków w południowo-wschodniej części Drugni, po południowej stronie drogi 15122 Chmielnik-Raków, z odprowadzeniem grawitacyjnym do rzeki Czarnej. Odprowadzenie ścieków odbywa się najczęściej do dołów gnilnych, skąd przy istniejących nieszczelnościach, przenikają do gruntu i wód powierzchniowych i podziemnych.

Wymagana jest budowa systemu kanalizacji sanitarnej obejmującej obszar całej gminy. W pierwszej kolejności siecią kanalizacyjną powinny zostać miejscowości położone w obszarze ochrony wód podziemnych.

Przy budowie systemu kanalizacyjnego należy uwzględnić odwodnienia zapobiegające niepożądaną infiltracji wód deszczowych do gruntu.

6.2.2 Elektryczność

Gmina Pierzchnica jest zaopatrywana w energię elektryczną z Zakładu Energetycznego ZEORK S.A. w Skarżysku Kamiennej za pośrednictwem Rejonowego Zakładu Energetycznego w Busku Zdroju. Gmina jest zasilana w energię o napięciu rzędu 15 kV. Oprócz linii napowietrznych występują także

linie kablowe. **Nie zachodzi potrzeba rozbudowy sieci za wyjątkiem odgałęzień od nowych stacji, oraz budowy niewielkich odcinków linii SN i stacji trafo. Modernizacji wymagają linie w miejscowościach:**

Pierzchnianka i Osiny.

Przez teren gminy, na krótkim odcinku przy granicy z gminą Chmielnik (w miejscowości Celiny), przebiega linia 220 kV w relacji Połaniec – Radkowice. Strefa ochronna dla linii wynosi po 26 m. mierzone w poziomie od skrajnych przewodów w obie strony. W tej strefie obowiązuje zakaz lokalizacji obiektów mieszkalnych.

Dla realizacji rozwoju działalności wydobywczo-przetwórczych, planowana linia 110 kV zasilająca GPZ Morawica na północy i GPZ Busko na południu z odgałęzieniem do GPZ Chmielnik.

6.2.3 Ciepłownictwo

Gmina Pierzchnica jest zaopatrywana w ciepło z indywidualnych źródeł ciepła i lokalnych kotłowni, które są zlokalizowane z reguły przy obiektach użyteczności publicznej.

System zaopatrzenia gminy w ciepło wymaga modernizacji.

Kierunki modernizacji systemu zaopatrzenia w ciepło obejmują takie działania jak systematyczna wymiana nieekologicznych źródeł ciepła i zastępowanie tradycyjnych pieców i kotłowni, rozwiązaniami technicznymi opartymi na wykorzystaniu jako źródeł energii: oleju opałowego lub gazu sieciowego.

6.2.4 Gazownictwo

Gmina Pierzchnica jest zgazyfikowana i zasilana gazociągiem ϕ 300 relacji Zborów-Kielce- poprzez odgałęzienie ϕ 100 o długości 190 mb doprowadzające gaz do stacji redukcyjno-pomiarowej w Pierzchnicy. Strefa ochronna od stacji wynosi 20 m., a ograniczenia dla zabudowy kubaturowej odpowiednio wynoszą:
35 m. - dla budynków użyteczności publicznej
25 m. – dla budynków przemysłowych i zwartej zabudowy
20 m. – dla budynków jedno i wielorodzinnych.

Strefa dla gazociągu wynosi po 15 m. od zewnętrznej krawędzi gazociągu. Sieć gazowa rozdzielcza istnieje tylko w miejscowości Pierzchnica. Planowany II etap gazyfikacji obejmuje osiedle „Leśnictwo”.

W użytkowaniu jest ponadto gaz butan-propan.

6.2.5 Telekomunikacja

Sieć telekomunikacyjną tworzą obecnie dwie centrale telefoniczne, w Pierzchnicy i Drugni, podłączone do linii światłowodowej Gnojno-Chmielnik.

W trakcie realizacji jest telefonizacja gminy i zadanie to jest w Strategii Rozwoju Województwa Świętokrzyskiego objęte priorytetem. Liczba abonentów zostanie powiększona o 600 nowych, co spowoduje że Pierzchnica z gminy słabo stelefonizowanej stanie się gminą o wysokim stopniu rozwoju infrastruktury telekomunikacyjnej.

6.2.6 Gospodarka odpadami stałymi

Na tereni gminy Pierzchnica nie ma składowiska odpadów stałych. Odpady stałe są wywożone na międzygminne składowisko znajdujące się w Promniku. Ponadto, gmina partycypuje w kosztach budowy składowiska w gminie Chmielnik.

Odpady składowane są do kontenerów (10 kontenerów na obszarze gminy), skąd wywożone są na składowisko.

Usprawnień organizacyjnych wymaga gospodarka odpadami, w tym poprzez:

- wyposażenie wszystkich gospodarstw domowych w zbiorniki na odpady,
- selektywną zbiórkę odpadów i segregację odpadów
- likwidację dzikich wysypisk.

7. Obszary dla których obowiązkowo przewidywane jest sporządzenie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego

Ustawa z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 1999 r. Nr 15 poz. 139 z późniejszymi zm.)

Podstawowym instrumentem realizacji polityki przestrzennej gminy są miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego. Niniejsze studium, określa obszary dla których obowiązkowo powinny być sporządzone miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego. Obowiązek ten wynika z przepisów Ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Rozdz. 2 Art.6 ust.5 pkt. 7). Na tej podstawie określa się:

- I. Obszary objęte obowiązkiem sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, ze względu na istniejące uwarunkowania:
 1. Obszar Pierzchnica
 2. Obszar Maleszowa

- II. Obszary objęte obowiązkiem sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, ze względu na przepisy szczególne:
 - Teren górniczy Drugnia
 - Teren górniczy Drugnia Rządowa
 - Teren górniczy Wierzbie

Zgodnie z art. 53 ust. 6 Prawa geologicznego i górniczego istnieje możliwość odstąpienia od konieczności sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego dla TG kopalin pospolitych o ile nie przewiduje się ujemnych skutków eksploatacji na środowisko i po podjęciu stosownej uchwały przez Radę Gminy.

8. Instrumenty realizacji polityki przestrzennej gminy

Aby zrealizować założone cele rozwoju i kierunki zagospodarowania przestrzennego, władze gminy wdrożą wieloletnie programy:

- dotyczące polityki przestrzennej gminy,
- wspomagające politykę przestrzenną.

Dla realizacji tych programów posłużą się one dostępnymi instrumentami:

- prawnymi,
- organizacyjnymi,
- finansowymi,
- inwestycyjnymi,
- z zakresu komunikacji społecznej.

8.1. Wieloletnie programy dotyczące polityki przestrzennej gminy

8.1.1. Program ochrony zasobów i walorów przestrzennych gminy

Programem należy objąć realizację projektów oraz inne działania na rzecz:

- ochrony dziedzictwa kulturowego, obiektów zabytkowych i miejsc pamięci,
- ochrony dziedzictwa przyrodniczego i krajobrazu,
- ochrony krajobrazu poprzez wspieranie adaptacji obiektów zamiast budowy nowych oraz lokowania inwestycji w obszarach już zainwestowanych, w nawiązaniu do istniejącej zabudowy,
- wspieranie zalesień obszarowych, śródpolnych, przydrożnych a także zadrzewień-parkowych w obszarach zabudowanych,
- wspieranie inwestycji w rejonach wymagających rehabilitacji lub rekultywacji.

8.1.2. Program gospodarki gruntami

Programem należy objąć realizację projektów oraz inne działania na rzecz:

- komasacji gruntów rolnych, zwiększanie areałów wiodących gospodarstw oraz specjalizacji ich produkcji,
- grupowania własności gminnej terenów w planowanych obszarach prowadzenia działalności inwestycyjnej ze środków publicznych lub w obszarach kreowania centrów i stref funkcjonalnych,
- ochrony przeciwpowodziowej,
- wzrostu wartości nieruchomości prywatnych i pozyskiwania w związku z tym środków, zgodnie z zapisem Ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym (art. 38).

8.1.3. Programy specjalizacji funkcjonalnej ośrodków i obszarów

Programami należy objąć realizację projektów oraz inne działania na rzecz:

- preferencji dla zabudowy w zwartych zespołach na obszarach miejscowości stanowiących centra funkcjonalne,
- rozwoju zabudowy siedliskowej tylko dla gospodarstw rozwojowych lub wysokospecjalistycznych,
- rozwoju zabudowy mieszkaniowej w formach zorganizowanych,
- rozwoju zabudowy na rzecz zaspokojenia potrzeb mieszkaniowych wspólnoty samorządowej
- rozwoju obszarów zabudowy rekreacyjnej,
- współpracy podmiotów niepublicznych dla wspólnych przedsięwzięć inwestycyjnych lub inwestowania w skoncentrowanej formie przestrzennej.

8.1.4. Programy inwestycji publicznych

Programem należy objąć realizację projektów oraz inne działania na rzecz:

- rozwoju przestrzeni publicznych w głównych centrach rozwoju mieszkalnictwa, usług, rekreacji i przemysłu,
- rozwoju stref przemysłowych,
- rozwoju systemów zaopatrzenia w wodę i odprowadzania ścieków, z preferencjami systemów grupowych dla obszarów najgęściej zainwestowanych,

- rozwoju systemów zaopatrzenia w nośniki energii,
- rozwoju systemu usuwania nieczystości stałych,
- rozwoju komplementarnego systemu komunikacji z uwzględnieniem preferowanej odrębności układu komunikacji rowerowej i pieszej, rozwój miejsc postojowych i systemu oznakowania.

8.2 Instrumenty realizacji programów wieloletnich

Realizacja powyższych programów wiąże się z zastosowaniem następujących instrumentów:

- prawnych – poprzez tworzenie i odpowiednie zapisy w planach miejscowych zagospodarowania przestrzennego oraz odpowiednie ukierunkowanie rozwiązań dotyczących podatków i opłat lokalnych;
- organizacyjnych – poprzez zapewnienie realizacji programu przez struktury instytucji gminnych, współpracę ponadlokalną z sąsiednimi gminami oraz innymi szczeblami władzy, współpracę z innymi instytucjami zajmującymi się tą problematyką. Elementem działań organizacyjnych jest też bieżące analizowanie (monitoring) skuteczności tej polityki oraz zachodzących przemian przestrzennych. Dla właściwej organizacji realizacji programów konieczne jest też odpowiednie przeszkolenie personelu;
- finansowych – poprzez montaż finansowy środków pochodzących z różnych źródeł, zapewnienie wzajemnej koordynacji pomiędzy programami i projektami oraz poprzez wieloletnie planowanie zadań;
- inwestycyjnych – poprzez skoncentrowane przestrzennie i czasowo bezpośrednie inwestycje publiczne finansowane całkowicie lub częściowo ze środków własnych. Poprzez działania na rzecz umieszczania zadań w planach władz wyższego szczebla oraz poprzez organizowanie współdziałania podmiotów niepublicznych dla realizacji celów i kierunków polityki przestrzennej gminy, w tym zagospodarowania stref i ośrodków wskazanych w niniejszym Studium;
- komunikacji społecznej – poprzez szerokie informowanie mieszkańców o polityce przestrzennej gminy oraz poprzez promocję tej polityki w strukturach władzy różnych szczebli, organizacjach pozarządowych i społecznych, a także w środowisku biznesowym w zasięgu całego regionu. Informowanie powinno dotyczyć walorów gminy, debaty nad jej strategicznymi celami rozwoju, opracowywanych przez władze gminy programów i projektów rozwojowych oraz osiągnięć w ich realizacji.

8.3. Zapobieganie konfliktom przestrzennym w użytkowaniu przestrzeni

Użytkowanie przez człowieka zasobów przestrzeni i korzystanie z środowiska powinno brać pod uwagę zmniejszanie szkód i sanację środowiska. Dlatego istotnym instrumentem zmniejszania i unikania przyszłych konfliktów w użytkowaniu przestrzeni powinna być odpowiednia polityka o następujących kierunkach:

- Przy stanowieniu planów i ustalaniu nowych zamierzeń muszą być brane pod uwagę występujące już obecnie obciążenia środowiskowe;
- Lokalizacja urządzeń infrastruktury technicznej szczególnie konfliktogennej (np. wysypiska), muszą być rozpatrywane jako propozycje rozwiązań wariantowych;
- Dla uzyskania możliwie szerokiej akceptacji społecznej dla sporządzanych planów i zamierzeń inwestycyjnych należy poświęcić specjalną uwagę ustaleniom prawnym dotyczącym współudziału obywateli.

8.4 Wieloletnie programy wspomagające gospodarkę przestrzenną

Cały obszar gminy powinien być objęty programami wspomagającymi procesy restrukturyzacji wsi i rolnictwa, oraz promocji wielofunkcyjnego i zrównoważonego rozwoju wsi, w tym:

- Racjonalizowanie rolniczej przestrzeni produkcyjnej, rozwój przemysłu przetwórstwa rolnego i rozwój rolnictwa specjalistycznego
- Wspieranie rozwoju gospodarczego w dziedzinach pozarolniczych
- Promocję walorów turystycznych gminy, rozwój agroturystyki i zagospodarowania rekreacyjnego i ochrony środowiska przyrodniczego i kulturowego
- Edukację mieszkańców gminy i doskonalenie zawodowe
- Modernizację infrastruktury technicznej i podnoszenie jakości mieszkania w gminie, w tym współpracy z gminami sąsiednimi przy rozwiązywaniu wspólnych problemów w zakresie infrastruktury technicznej
- Rozwoju komunikacji rowerowej
- Zwiększenia lesistości gminy (głównie dotyczy południowej części gminy), oraz zadrzewień przydrożnych i śródpolnych.

ANEKS: Karty Planów Miejscowych

Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego:

1. Obszar Pierzchnica
2. Obszar Maleszowa

Obszar Pierzchnica

-Karta miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego-

Obszar planu:

Teren wsi Pierzchnica

Przedmiot planu:

Przedmiotem opracowania jest ukształtowanie atrakcyjnego, funkcjonalnego i wielofunkcyjnego ośrodka mieszkaniowo-usługowego, zapewniającego mieszkańcom gminy dostęp do usług o charakterze publicznym w tym do zarezerwowania terenu pod stadion sportowy zlokalizowany w południowej części miejscowości Pierzchnica z podkreśleniem znaczenia Pierzchnicy jako centrum gminnego.

Zalecenia szczegółowe:

Ochrona charakteru układu przestrzennego miejscowości, w tym stref ochrony konserwatorskiej, oraz obszaru najwyższej ochrony wód podziemnych.

Zakres koordynacji z innymi planami:

Nawiązanie do przebiegu głównych dróg w relacjach: Pierzchnica-Kielce, oraz Pierzchnica-Chmielnik

Skala opracowania:

1:2000 i 1:500

Obszar Maleszowa

-Karta miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego-

Obszar planu:

Obszar wsi Maleszowa

Przedmiot planu:

Przedmiotem opracowania jest ukształtowanie atrakcyjnego i funkcjonalnego, wielofunkcyjnego ośrodka mieszkaniowo-usługowego,

Zalecenia szczegółowe:

Uwzględnienie powiązań komunikacyjnych i ochrony konserwatorskiej układu przestrzennego

Zakres koordynacji z innymi planami:

Powiązanie z planem obszaru miejscowości Pierzchnica

Skala opracowania:

1:2000 i 1:500